

ವಾಕ್ಯವು ಸರಾಪತಾರವಾಯಿತು

(ಯೋಹಾನ 1:1-18)

ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅತನ ಹಾಗೂ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 318 ಸಭಾನಾಯಕರು, ಕೀ.ಶ. 325ರಲ್ಲಿ ಸಿನೇನೆ ಅಂದರೆ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಗಿನ ಇಕ್ಕಿಂತಲ್ಲ ನೇಲ ಬಂದಿದ್ದರು. ಯೇಸು ದೇವರಿಂದ ಲಾಂಛನವಾಡಲಾದ ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ಎಲಯನ್ನಾನ, ಯೇಸುವಿನ ಆರಂಭಿತ್ತು ಅತನು ಬದಲಾವಣಿಗೆ ಒಳಹಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯ ವಿಜಾರಣೆಯಾಗಿ ಈಡಿಬಂದಿದ್ದರು.

ಸಿನೇನೆ ಮಂಡಳಿಯವರು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದಾಗ ಸಿನೇನೆ “ಮತ ಕ್ರಮ” ಅಂಬಾಯಾತ:

“ನಾವು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ, ನಕಲ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ತಂಡ, ಕಾಳವ ಹಾಗೂ ಕಾಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ;

ಒಬ್ಬನೇ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ದೇವರಿಂದ ದೇವರು, ಬೇಳಕಿನಿಂದ ಬೆಳೆತು ನಕ್ಯಾದೇವರಿಂದ ಬಂದ ನಕ್ಯಾದೇವರು, ಮಣಿದವನು, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದವನು, ಅತನಲ್ಲಿಯೇ ನಕಲವೂ ಲಾಂಛನದವು. ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕದವುಗಳ ಅತಿನಿಂದಲೇ ಲಾಂಛನದವು, ಅತನು ಮಾನವನಾಗಿ ಬಂದನು, ಭಾಧೆ ಹಪ್ಪು ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಎಧನು, ಮತ್ತು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಏಲಿ ಹೋದನು, ನಕ್ತಪರಿಗೂ, ಬದುಕಿಯವರಿಗೂ ನ್ಯಾಯಿತೆಲನಲು ತಿಳಿ ಬಾಯವನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಹಾಗೂ (ನಾವುಗಳು) ಹವಿಕ್ರಾತನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ, ಅತನು ಈ ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಜೆ ಇದ್ದವನಲ್ಲ. ಅತನು ಬೇರೆ ಮಾಲಾದಿಂದ ಬಂದವನು, ಅಥವಾ ಅತನು ಬೇರೆಯ ಸೃಷ್ಟಿ, ಬದಲಾವಣಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು, ಅಥವಾ ಸ್ಥಳಾಗಿದವನು ಎಂದು ಹೇಳ ವರಿನ್ನು ಕ್ರಾಫೋಲೆಕ್ ಹಾಗೂ ಅಂತೊನ್‌ಲರ ನಭೇಗಳು ಬಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ.¹

ಈ ಮಾನವ ಸಿಬ್ರಿತ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಜಕೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲ, ಅತನು ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ತಂತ್ರ, “ನಕ್ಯಾದೇವರಿಂದ ಬಂದ ನಕ್ಯಾದೇವರು,” ಮಣಿದವನು, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಬಿರೋಧಿ ಸಿದ್ದವರನ್ನು ಆ ಮಂಡಳಿಯವರು ಶಹಿಸಿದರು ಎಂದು ಮಂದೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಸಿನೇನೆಯ ನಂಜಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳ ಯೇಸುವಿನ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಹೋದದ್ದಿಂದ; ಆ ಜಡಿಸಿಗಳ ಈ ದಿನದ ವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ.

ಸಿನೇನೆ, ಈ ನಂಜಕೆಯ ನಾತದಲ್ಲ, ಬರವಟಿಗೆಕಾರನು ವಾಕ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವದಿಲ್ಲ, “ಹೈಹಾನ್ನಾನಿನ್” ಅಂದರೆ (ಒಂದು “ಪುಣಕು” ಅಥವಾ “ಸಿಜ”) ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನನ್ನು ನಂಜಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಿವರಣೆ.² ಹೇಗೂ ಮನುಷ್ಯ ಸಿಬ್ರಿತ ನಾತಗಳಲ್ಲ ಯೇಸುವಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಷ್ಟತೆಯು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯೋಹಾನೆ

1:1-18ರಲ್ಲ ಹಳೆಯ ತ್ರಿಶ್ವರ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಕುಲತು ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯನ್ನು ನಿಂಡಲಾಗಿದೆ. “ಯೇಸು ದೇವರೆ? ಅಥವಾ ಅತನು ದೇವರ ಹಾಗೆ ಇರುವವನೇ?” ಅತನು ದೃಷ್ಟಿಕ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ಕೊಂಡವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೇ, ಅತನು ಅಥ ದೇವರು, ಅಥ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂಬ ತ್ರಿಶ್ವರ್ಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಂಡಲಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಕುಲತು ಯೋಹಾನ 1:1-18ರಲ್ಲ ಯಾವ ವಿವರಣೆ ನಿಂಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸೋಣ.

ಯೇಸು ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ದೇವರಾಗಿಯಾಗಿ

ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ನುವಾರೆಗಳಿಂತ ತಡವಾಗಿ, ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವಿನ ಕೆಂದಿಯನ್ನು ತಿಜನುತ್ತಿರುವನು. ಮತ್ತಾಯ ಮತ್ತು ಲಾಕ ಯೇಸುವಿನ ಗಭೇದಾರಣೆಯ ಕುಲತು ತಿಜಸಿರುವರು, ಮಾರ್ಕನು ದೊಡ್ಡಪಣಾದ ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಂಭ ಮಾಡಿರುವನು, ಅದರೆ ಯೋಹಾನನು ನಿತ್ಯಪ್ರಾದ ನಂಗತಿಯನ್ನೇ ತಿಜಸಿರುವನು: “ಆದಿಯಲ್ಲ ವಾಕ್ಯವಿತ್ತು” ಅದ್ದಲಂದ ಯೇಸು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವನು ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದು ಅರಂಭದಿಂದಲ್ಲಿಯೇ, “ಆ ವಾಕ್ಯವು” ಇತ್ತು, ಆದಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಹದವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಹಜವಾಗಿ ಅದಿಕಾಂಡ 1ಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿತ್ತದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲ ವಿನಾದರೂ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಹದವು “ವಾಕ್ಯವಿತ್ತು” ಎಂಬ ಅಥವಾಗಿದೆ.

ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವನ್ನು “ವಾಕ್ಯ” ಎಂದು ಏಕೆ ಸಂಪೋಧಿಸಿರುವನು? ಈ ತ್ರಿಶ್ವರ್ಗೆ ಉತ್ತರ ನಿಂಡುವ ಮೊದಲು, ವಜನ 14ರಲ್ಲ, ಅವನು ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು: “ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬವನು ನರಾವರಾರ ಎತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ವಾನ ಮಾಡಿದನು.” ನಂತರ ಅತನ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದನು - ಅದರೆ ಅತನನ್ನು “ವಾಕ್ಯ” ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆದನು? ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾಗಿ ಈ ಬಿಳೆಂತ ಅಂಕಿತನಾಮವನ್ನು ಯೋಹಾನನು ಏಕೆ ಬಳಸಿದನು (ಈ ಯೋಹಾನನೇ ತ್ರಿಕಟನೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದು ತ್ರಿಕಟನೆ 19:13)? ಇದರ ಅಥವೆನು?

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ “ವಾಕ್ಯ” ಅಂದರೆ (ಲೋಗೋಎನ್) ಯೇಸು ದೇವರ ತಿಳವಳಿಕೆಯ ತೋರಣದೆ. ವಾಕ್ಯ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮನಸ್ಸು, ಅದು ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಅಜಿತದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಿತ್ತುವನ್ನು ತೋರಣದಿನುವ ಗುರುತೇ ಯೇಸು. ಇಜ್ಯಾಯ 1:1, 2ರಲ್ಲ; “ಪೂರಾ ತನ ಕಾಲದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಹಿತ್ಯಗಳ ನಂಗಡ ತ್ರಾಂಗಿರಿಂದ ಭಾಗಭಾಗವಾಗಿಯೂ, ವಿಧಿಧಿಧವಾಗಿಯೂ ಮಾತಾಡಿದ ದೇವರು ಈ ಅಂತ್ಯದಿನಗಳಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಂಗಡ ಮಗನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ...” (ESV).

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯೇಸುವನ್ನು “ವಾಕ್ಯ” ಎಂದು ಕರೆಯುವದರಲ್ಲ, ಅತನು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವನು. ಯೀಶಾಯ 55:8-11ರ ತ್ರಿಕಾರ, ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಲ್ಲರದ ಬಿಳಾಳವಾದ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಯಾವಾಗಲು ಹಲಿಣಾಮಕಾಲಯಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ನಂದುದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಹೇಳದೆಲ್ಲವೂ ನೇರವೇಲುತ್ತದೆ. ಅದ್ದಲಂದ ಅದಿಕಾಂಡ 1ರಲ್ಲ ದೇವರು ಹೇಳದನು ಎಂದು ಹದೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. “ದೇವರು ಹೇಳದೆಲ್ಲವೂ ನೇರವೇಲತು. ಅತನ ಭಾಯ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಹರಲೇಳಬವು ಉಂಬಾಯಿತು” (ಕೀರ್ತನೆ 33:೬೧). ಯೇಸುವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲ ದೇವರು ತನ್ನ ಅಲಾಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತ್ರಾಂಗಿಸಿರುವನು - ಆ ಬಳಿದಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತ್ರಾಂಗವು ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ (4, 5 ವಜನಗಳು). ಹಾಹಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮತ್ತುಜನ್ಮಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವನು.

ಆ “ವಾಕ್ಯಪು ದೇವರ ಬಜಯಿಲ್ಲತ್ತು” ಎಂಬುದರಲ್ಲ ಮಗನಾದ ಯೇಸು ಮತ್ತು ತಂಡೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ತ್ರೈಕೆವಾದ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತ್ರೈಕೆವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ: ದೇವರು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲ ಒಂದು ನಿಗರಿತವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಚೆಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬುದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲದ್ದು, ಮಗನ ಆಕಾರ ಹಾಗೂ ಹಬಿತ್ತಾತ್ಮನೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವನನ್ನು “ವಿಕರ್ಪ” ಎನ್ನುವರು. “ವಿಕರ್ಪ” ತಕ್ಷದವರು “ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳರದೆ, ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಇರುವನು” ಎಂದು ಹೇಳ, ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ತರೆ ಎಳಿದಿರುವರು. ಇದು ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿ ತೆಗೆ ಒತ್ತು ಸಿಂಡುತ್ತದೆ. “ಅದಾಗ್ಯು “ವಿಕರ್ಪ” ತಕ್ಷಪು ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು, ನಂತರ ಯೇಸು ಹಬಿತ್ತಾತ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಇರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ (ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲ, ಯೋಹಾನ 16:5-11 ನೊಳಿಲಿ). ಅದಾಗ್ಯ ತಂಡೆ, ಮಗ, ಹಬಿತ್ತಾತ್ಮ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿ ಯುವದು ಅನಾಧ್ಯ.

ನಂತರದಲ್ಲ, “ಆ ವಾಕ್ಯಪು ದೇವರಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ತಂಡೆಯು ದೈವ ವಾಗಿರುವಂತೆ, ಯೇಸು ನಹ ದೈವಾಗಿರುವನು, ಅವಲಭ್ಯರೂ ತುಂಬಾ ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವದಲಿಂದ ಹಳೆಯ ಹಾಗೂ ಹೇಳಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತದೆ. ಈ ವಿಜಾರಣನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಸಬಹುದಿಯ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಇದು ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಇದೇ ವಿಜಾರಣನ್ನು ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಣಾಃ ಪ್ರತಿಜಣಿಸಿದಂತಹ ಹಿಂಬಣೆಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ತೋಮನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರರಾಚೆ ದೋರಿಕದ ಹೊರತು ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಉಂಬಾಯಿತು. ಯೇಸು, ತನ್ನ ಹಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲ ಈ ಹಾಗಿ, ಆತನ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಹಲಶಿಲಾನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ತೋಮನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿ ನಿಇ, “ನನ್ನ ನಾನ್ಯಾಮಿ ನನ್ನ ದೇವರೇ” ಅಂದನು (ಯೋಹಾನ 20:28).

ಯೇಸುವು ದೇವರೆಂದು ಪ್ರತಿಹಾದಿನಲು ಯೋಹಾನ 1ರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲ ಲೋಕದ ಸ್ವಾಧೀಯ ಹಾತುವನ್ನು ನಿಇಲಾಗಿದೆ: “ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮನ್ತಪ್ರಾ ಉಂಬಾಯಿತು, ಉಂಬಾಗಿರುವ ಪನ್ನುಗಳಲ್ಲ ಆತನಿಲ್ಲದೆ ಒಂದಾದರೂ ಉಂಬಾಗಳಲ್ಲ” (ಪಜನ 3); “ಆತನು ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದನು; ಮತ್ತು ಲೋಕಪು ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಂಬಾಯಿತು. ಆದರೂ ಲೋಕಪು ಆತನನ್ನು ಅಲಿಯಾಲ್ಲ” (ಪಜನ 10).

ದೇವರು ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇರುವವನು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಲೋಕವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಲು ನಾಧ್ಯ, ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವವನ್ನು ಮತ್ತು ಬೆಳಕನ್ನು ನಿಇವನು. ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ನಾಕ್ಯವಾದವೇ ಎಂದು ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೇಸು ಪ್ರಾಣ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ ಭಂಬಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಯೇಸು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧಳಿಸಿದನೆಂದು ಯೋಹಾನ 1:14ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ: “ಆ ವಾಕ್ಯಪು ಮನುಷ್ಯನಾದನು ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು ಅಧಿವಾ ವಾಕ್ಯಪು ಮಾನವನಾಯಿತು ಎಂದು ನಹ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವನು ಯೇಸುವಿನ ದೇಹದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಯೋಹಾನನಿಗೆ, ಯೇಸು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾನವಾವತಾರ ಹಡಗಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದ ಜನಲಿಂದ

ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾದರೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಜನರನ್ನು “ಡೋನೆಯಿಲನ್ಸ್” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಗ್ರೀಕ್‌ನಾಲ್ (“ಡೋಕಿಯಾ”). ಆ ಸಂಗತಿಯ ಕೆಷ್ಟುದ್ದು ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಕೃತ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಲಿಂದ ಯೋಹಾನನು ತನ್ನ ಅಂಶವನ್ನು ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ: “ಆ ವಾಕ್ಯವು ನಾವತಾರ ಎತ್ತಿತ್ತು” ಅಂದನು. ಈ ಡೋಸಿಯಿಲನ್ಸ್ ಕುಲತು ಯೋಹಾನನು ಉದ್ದೇಶಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆನು.

ವಾಕ್ಯವು “ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿತ್ತು” ಎಂಬುದರಲ್ಲ, ಮಾನವತ್ವವು ಯೀಂನುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಒಂದು ತುಂಬಕು ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅತನು ಲೋಕದಿಲ್ಲಾಗುವಾಗ ಈ ಆಕಾರದಲ್ಲ ಕಾಬಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಂತರ ಯೋಹಾನನು “ಅತನು ನಮ್ಮ ನಂಗಡ ಇದ್ದನು” ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು. “ನಂಗಡ” ಅಂದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ನಮ್ಮುಲ್ಲ “ನುಡಾರ ಹಾಕಿದನು.” ನಹಜವಾಗಿ ನುಡಾರವು ಶಾಷ್ಟ್ರತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅತನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ನುಡಾರಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನು ಎಂಬದೇ. ಇದು “ದೇಹದಾರಣೆ” ಎಂಬ ಲಾಘಿಣ್ಣ ಹದ ಅಕ್ಷರಶಃ ಯೀಂನು ಮೂಲನಂಧಾಲಯಾದನು. ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಇರುಖಿಕೆಯ ನಕಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯೀಂನು ಪೂರಣ ಅನುಭಬಿಸಿದನು. ಅತನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಹಸಿದನು, ಅಯಾನಗೊಂಡನು, ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿದನು. ಮಾರ್ಕ 14:33, ಅತನು ಕ್ರಾಂತನಾಗುವ ವೋದಲು ಬೆರಗಾದನು ಮತ್ತು ಮನಗುಂದಿದವನಾದನು ಎಂಬ ನೂಜನೆಯನ್ನು ಕಾಣತ್ತೇವೆ (ಅಂದ್ಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ). ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲ ನತ್ಯವಾಗಿ ರುವ ನಕಲ ನಂಗಡಿಯನ್ನು ಅತನು ಅನುಭವಿಸಿದನು.

ಅ ದೈವವು ಏಕೆ ಮಾನಸದಾರಿಯಾಯಿತು? ಯೋಹಾನ 1:18 ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಉತ್ತರ ನಿಂತುತ್ತದೆ: “ದೇವರನ್ನು ಯಾರು ಎಂದು ಕಂಡಿಲ್ಲ; ಯಾವನು ಏಕಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವರ್ತಃ ದೇವರೂ ಅಗಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಾದ್ದನೇ ಅತನೇ ತಿಳಯಹಡಿಸಿದನು.” “ಅತನೇ ತಿಳಯಹಡಿಸಿದನು” ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಯಾಹದದಲ್ಲ “ಎಕ್ಸೈರ್ಯೋಚ್ಯುಸ್” ಅದರ ಜಂಗ್ಲೆಂಟ್ ಹದ “ಎಕ್ಸೈರ್ಸಿನ್.” ಒಬ್ಬ ಅನುಮಾ ದಕನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ತಜುರಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ. “ಪ್ರತಿಕಿಸಿ ವಿವರಿಸು” ಎಂಬದೆ. ಯೀಂನುವಿನ ಬರೋಣದಲ್ಲ ನಮಗೆ ಈ ನಂಗಡಿಯೇ ದೋರೆಯಿತು. ಅತನು ದೇಹದಾರಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ದೇವರ ಕುಲತ ವಾದ ನತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದರೆ ನಾಪುಗಳ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಯುವ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಲವುತ್ತಿರೋಳಗಾದ ಮಾನವರಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ಆ ಅಪರಿಭಿತವಾದ ಮಹಿಮೆ ಶತ್ರು ಹಾಗೂ ದೇವರ ಅನುಭವವಾದ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅತನು ಮಾನವನಾಗಿರಬಾರದ ಹೊರತು ಇಪ್ರಗಳನ್ನು ಅಲಯುವ ನಾಧ್ಯತೆಗಳಿಂದೇ? 1 ಯೋಹಾನ 4:9, 10ರಲ್ಲ, “ದೇವರು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ನಾಪು ಅತನ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಣ್ಟದರಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರ ಶ್ರೀತಿಯ ನಮ್ಮುಲ್ಲ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ. ನಾಪು ದೇವರನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿಯಲ್ಲ, ಅತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಾಸನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಣ್ಟದರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀತಿಯ ನಿಜ ಗುಣವು ತೋಣಿಬಳುತ್ತದೆ.” ಹೊದು, ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀತಿ ಸ್ವರೂಪದೇ: ಅದರೆ ಅತನ ಮಗನಾದ ಯೀಂನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಘಾಣವನ್ನು ನಿಂಡುವರೆಗೆ, ಆ ದೇವರ ಆಳವಾದ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅತನ ಜನರು ಅಲಯಲಿ.

ಫಿಲಷ್ಟನು ನಾಖಿ, ನಮಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತೋಣಿಲನು, ನಮಗೆ ಅಕ್ಷೇ ನಾಕು ಅಂದನು, ಯೀಂನು ಅವಸಿಗೆ ಫಿಲಷ್ಟನೇ, “ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿವನ ನಿಮ್ಮ ನಂಗಡ ಇದ್ದರೂ ನಿಂನು ಇನ್ನು ನಷ್ಟನ್ನು ಅಲತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲಚೇ? ನಷ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದವನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ, ನಮಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತೋಣಿಸಂದು ನಿಂದು ಹೇಳುವದು ಹೇಗೆ ...” (ಯೋಹಾನ 14:8, 9). ಫಿಲಷ್ಟನ ಹಾಗೆ, “ಯೀಂನುವನ್ನು” ಒಂದು ಆಕಾರವಾಗಿ ನೋಡಬಯಸಿದರೆ ಅಥವ

ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೋಡಬಯಸಿದರೆ, ಬೇಲೆ ಯಾವ ಮಾನಸಿಕಿಂದಲೂ ನೋಡಲು ಅನಾದ್ಯಿತಿಲ್ಲ.

ಯೋಹಾನ 1:17ರಲ್ಲಿ, “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಚೋಳಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು: ಶೃಂಗಾರ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮುಖಾಂತರ ಬಂದಷ್ಟು.” ಅಂದರೆ ಯೀಎನು ಬರುವ ಮನ್ಮಂತ್ರ ಶೃಂಗಾರ, ನಿಷ್ಠೆ ಇರಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಇರಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹಳೆ ಒಂಬಡಿಕೆಯ ಗಂಭೀರವಾದ ಅಪಾರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿರಾಜವಾಗುತ್ತದೆ. ನಹಜವಾಗಿ, ಯೀಎನು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಹೊಡಲೇ, ಶೃಂಗಾರ, ನಿಷ್ಠೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದು. ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಯೋಂದಿಗೆ ತಾಳೈಯಂದ ಪರ್ವತಿಸಿದ ಕಾಯಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನ ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ, “ದಾಖಿಂಗಿಂಗಲ್ಲ” ಮತ್ತು ಹುವಾದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುವನು. ಯೀಎನು ಬರುವವರೆಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆಗಳು ಇರಲ್ಲ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಯೋಹಾನನು ತಿಳಿಸಿದೆ, ಆತನು ಬರುವವರೆಗೆ ಅದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿರಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೀರ್ತನೆ 103:3ಿರಲ್ಲ, “ಕರ್ತನು ತನಿಕರವೂ ದಯಿಯೂ” ಉಳ್ಳವನು, ಆದರೆ ಯೀಎನು ಮಾನವನಾಗಿ ಬರುವವರೆಗೂ, ಆತನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮರಣವರಲ್ಲಿ ಅದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಯೋಹಾನ 1:1-14ರಲ್ಲಿ, ಯೀಎನುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅಗಮ್ಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಳಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆತನು ಭೂಖಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ತೂರಣ ದೇವರೂ, ತೂರಣ ಮನುಷ್ಯನು ಆಗಿರುವನು.

ತ್ರಿಮುಖವಾದ ಎರಡು ತ್ವರ್ತಿಗಳು

ಯೀಎನುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಎರಡು ತ್ವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಬೀಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ (“ಯೀಎನು ತೂರಣ ದೇವರೂ, ತೂರಣ ಮನುಷ್ಯನು” ಎಂಬ) ಈ ಹೋಧನೆಯನ್ನು ಉಂಡ ವಾಕ್ಯಗಳು ಒಟ್ಟುತ್ತವೆಯೇ? ಹೊಲನು ತನ್ನ ಮೂರು ಪ್ರತಿತ್ವರ್ತಿಗಳಲ್ಲ, ಈ ತ್ವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿತ್ವಿಯಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಹಿಂಷ್ಟಿಯವರಿಗೆ 2:5-8ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ,

ತನ್ನ ಯೀಎನುವಿನಿಂತೆ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮಿಳ್ಳಿಯೂ ಇರಿ. ಆತನು ದೇವರಿಂದ ರೂಪನಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರಿಗೆ ನಲಿನಮಾನನಾಗಿರುವದೆಂಬ ಅಮಾಲ್ಯ ಹದವಿಯನ್ನು ಜಿಡಿಲಿಲ್ಲಿನು ಎಂದೆಂದಿನದೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಲಿದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾನನ್ದ ದೂರದಿನಿಂದ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಘನಸ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಸಾದನು. ಹಿಂಗೆ ಆತನು ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಣವನ್ನು ಅಂದರೆ ಶಿಲಬೆಯ ಮರಣವನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದುವವ್ವು ವಿಧೇಯನಾದನು. (ಅತ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಷ್ಟುದ್ದು.)

ಒತ್ತು ನಿಂದಿ ಹೇಳಿರುವ ಈ ಹೊಲನು ಮಾತುಗಳು, ಯೋಹಾನರ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ನಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಯೀಎನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದರೂ (“ವಾಕ್ಯವು ದೇವರಾಗಿತ್ತು”) “ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು” ಹೊಂದಿದನು (ಮಾನವ ದೇಹ).

ಅದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಿನ್ನೆ 1:15-19 ರಲ್ಲಿ ಹೊಲನು,

ಆತನು ಅರ್ಥಾತ್ಯನಾದ ದೇವರ ತ್ರಿರೂಪನೂ ಸ್ವಾಷಿತ್ವಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋಷಿತ್ವಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಷಿತ್ವಲ್ಲಾ ಸಿಂಹಾನನಗಳಾಗಿಲ್ಲ ತ್ರಭುತ್ವಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಧೀರೆತನಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಆತನಿಂದ ಸ್ವಾಷಿತ್ವಲ್ಲಿರುವ ದ್ಯಾತ್ವಾರ್ಥಾದವು ಗರ್ಭಿಲ್ಲವೂ ಸಿಂಹಾನನಗಳಾಗಿಲ್ಲ ತ್ರಭುತ್ವಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಧೀರೆತನಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಆತನಿಂದ ಸ್ವಾಷಿತ್ವಲ್ಲಿರುವ ದ್ಯಾತ್ವಾದವು ನಿರ್ವಹಿತ ಆತನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯಾ ಆತನಿಗೆಂಂತ್ತರ ವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಷಿತ್ವಲ್ಲಿರುವು.

ಆತನು ಸಮಸ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಆಧಾರ ಭೂತನು. ಸಭೆಯಿಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆತನು ಶಿರಸ್ಸು; ಆತನು ಅದಿನಂಭೂತನು. ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ತಮುಖನಾಗುವಂತೆ ಸತ್ಯವರೊಳಗಿಂದ ಮೊದಲು ಎದ್ದು ಬಂದವನು ಆತನೇ. ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಆತನಲ್ಲ ತನ್ನ ಸರ್ವ ನಂಷ್ಠಾಂಶತೆಯು ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂತಲೂ.

ಇದು ಮುಂದೆ ಕೇಳಲೊಸ್ಸೆ 2:9ಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ: “ತ್ರಿಸ್ತನಳಿಯೇ ದೇವರ ಸರ್ವ ನಂಷ್ಠಾಂಶತೆಯ ಅವತರಿಸಿ ವಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.” ದೇವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಧ್ಯ. ಅದ್ದಲಿಂದ ಹೊಲನ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನನ ಹೋಜಕೆಯಿಂತೆ “ದೇವ ಸರ್ವನಂಷಟಣತೆ” ಹಾಗೂ “ವಾಕ್ಯವು ದೇವರಾಗಿತ್ತು” ಎಂಬುದರ ನಡುವೆ ಸಮಭಾವವಿದೆ. ಕೆಲವರ ಅಜಾಹಾರುದಂತೆ, ಇದು ನಾಲ್ಕನೇ ಶರ್ತಮಾನದ ಏಲಿಯನನ, ಹೋಜಕೆಯಿಂತಿದೆ: ದೇವರು ಯೇಸುವನ್ನು ತ್ರಫಂಪಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಹೋಜಕೆಯರು (ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ತ್ರಫ) ಅದರೆ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ, ಇಂಥಾ ಅನುವಾದವು ಸಿರಧಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಸರ್ವನಂಷ್ಠಾಂಶತೆಯ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶ್ರಾಯಃ ಯೇಸು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವನಲ್ಲ. “ತ್ರಫಂ ಘಲ್” ಅಂದರೆ ಅದು ಕ್ರಮಾಂಕಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಆತನಿಗೆ ನಿಳಿಯೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಿತಂತ್ರದ್ವಾರಾ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ, ಜೊಜ್ಜಲಾರದ್ದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಎರಡುಹಣ್ಣು ನ್ಯಾಂತ್ಯವನ್ನು ನಿಳಿ, ತಂದೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಲ್ಲ ಅವಕಾಶದ ಅಂಶಿದೆ. ಯೇಸು ತ್ರಫಂಪಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದು ಹೊಲನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ - ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಇದೆ ಲೀತಿ ತೀರ್ತ 2:11-13:

ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಸ್ತುಂಟುಮಾಡುವ ದೇವರ ಕೃತೆಯ ತ್ರಫಂಪಾಯಿತು; ನಾವು ಭಕ್ತಿಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಲೋಕದ ಆಶೀರ್ಜನ್ನು ವಿನಿಷ್ಣಿ ಭಾಗ್ಯಕರವಾದ ಸಿಲಕ್ಕೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಮಹಾದೇವರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾದ ಯೇಸು ತ್ರಿಸ್ತನ ತ್ರಫಾವದ ತ್ರಫಂತೆಯನ್ನು ಎದುರುಸೋಲುತ್ತೂ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥಾಂಶತ್ವರಾಗಿಯಾ ನಿಂತಿದಂತರಾಗಿಯಾ ಭಕ್ತಿಯಳಿಪರಾಗಿಯಾ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಅದು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲ ಹೊಲನು ಯೇಸುವನ್ನು “ದೇವರೆ” ಎಂದು ಸರ್ಬಭೋಗಿಸಿರುವನು (ಥಿಯೋನ್, ಯೋಹಾನ 1:1 ರಂತೆ). RSV, NRSV ಯು ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ನಾನ್ಯಾಯಿಯಾಗಿವಾಗಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಹತ್ವದ ದೇವರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾ, ಯೇಸುವನ್ನು “ದೇವರೆಂದು” ಕರೆಯಿದೆ, ದೇವಲಿಗೂ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿಗೂ ನಡುವೆ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ತೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗೂ ಗ್ರೀಕ್ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಲೀತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಲೀತಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರೆ ಹೊಲನು ಯೋಹಾನನ ಹೋಜಕೆಯನ್ನು ಸಲಿದಾಗಿಸಲು, ಯೇಸುವನ್ನು “ದೇವರು” ಎಂದಿರುವನು.

ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಕುಲತ ಹೊಲ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನರು ಮಾತ್ರ ಬರೆದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಜ್ಯಾಯ 1:3ರಲ್ಲ, “ಕೇತನು ದೇವರ ತ್ರಫಾವದ ಪ್ರಕಾಶವು ಆತನ ತಕ್ಷದ ಮೂರ್ತಿಯಾ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇ ಆಧಾರವು ಅಂದರೆ ದೇವರ ನಾರೂಪ್ಯದ ತ್ವತಿ ಎಂಬ ಅಧ್ಯವಾಗಿದೆ.” ನಂತರದಲ್ಲ ಇಜ್ಯಾಯರ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆದು ಕೀರ್ತನೆ 45:6, 7, ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಮಗನನ್ನು “ದೇವರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ (1:8). ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾದ ದೃವತ್ವ ಹಾಗೂ

ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಯೋಹಾನನ ಹೇಣಕೆಯನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ (7:14), ಉಳದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಞವರ್ಗಾಜನಲಾಗಿದೆ.

ಯೋಹಾನನ ಹೇಣಕೆಯ ಕುಲತು, “ತಂದೆ ಏಗ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ” ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಬುವದು? ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಶ್ರೀ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ವೃತ್ತಿತ್ವಗಳು ಒಂದೇ ಅಗಿರಲು ಅನಾಧ್ಯ - ಹಿಂಗಿರಲು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಹಾಗು ಮಗನಾದ ಯೀಂನು ತೀಸುವ ಇಬ್ಬರೂ ದೇವರಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯ? ಇದರೊಂದಿಗೆ ಬಿವರಿತ್ವರನ್ನು ನೇರಿಸುವದಾದರೆ, ಇದರಿಂದ ಅತಿಯಾದ ಗೊಂಡಲ ವಾಗುವ ನಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೇ, ಅದ್ದಲಿಂದ ಮಾರು ವೃತ್ತಿತ್ವಗಳಿರು, ಇಬ್ಬನೇ ದೇವರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಾನ್ಯಯ ಸಮೂಹವಾದ ಜಿಂತನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

1. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆ ವಿಮೂನ ಹಾಗೆ ಹಾರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಲಿತಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದು ಹೇಗೆ ಭಲವಾಗಿ ಹಾರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಿವರಣೆನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಒಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು 747 ನಂಬೈಯ ದೊಡ್ಡ ಬಿಮಾನವನ್ನು ನೇರಿಸು ವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯವ ಪ್ರಯಾಣಕರ ಭಾರ, ನರಂಜಾಮುಗಳು, ಹಾಗೂ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ನೇರಿಸು ವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಇಂಳಿಲ್ಲ ಇದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವದಲಿಂದ ಅದು ಕಾಯೆಗತಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನವಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಅದೇ ಲಿತೆಯಲ್ಲ ಯೋಹಾನ 3:16ನ್ನು ನಾವು ನಂಬಬೇಕು: “ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣು ತೀರಿಯಸ್ತಿಪ್ಪ ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು ಅತನನ್ನು ನಂಬುವ ಇಬ್ಬನಾದರೂ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನು.” ಇದನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಹಾಗೆ ದೇವರು ಹಾಟಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಅವಲಿಗಾಗಿ ಕೊಂಡನು? ಹಲವಿತಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಇದನ್ನು ಅಲಯಲಾರದು - ಆದರೆ ಕೈಸ್ತರಾದ ನಾವು ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂಗಿರವಲ್ಲ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಾದರೂ, ವಿಕೆ ನಂಬಬಾರದು?

2. ದೇವರ ಬಿಜಾರವಾಗಿ ನಾವುಗಳ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯ. ಈ ಬಿಜಯದಲ್ಲಿ ಜೀತರಾಗಬಾರದು. ದೇವರ ಕುಲತು ಯಾವದನ್ನು ಅಲಯಬೇಕು? ದೇವರ ಕುಲತಾದ ಅನೇಕ ಬಿಜಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಲಿತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದಲಿಂದ ಅತನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಷಿಸಿದನು? ನಂಗತಿಗಳ ಉಂಬಾಗುವಂತೆ ಅತನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು? ಜಿಲಯಾಂತರ ಜನರಲ್, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಲಯಮಣಿ? ನಮ್ಮ ಕೂದಲಸ್ವಲ್ಲಾ ಅತನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರುವಾಗ, ಅತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲಿತಿರುವನಲ್ಲವೇ. ಅತನು ನಮಗಾಗಿ ಜಿಂತಿನುವದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ರಹಸ್ಯವಲ್ಲವೇ, ಅತನು ನಮಗಾಗಿ ವಿಕೆ ಜಿಂತಿನುತ್ತಾನೆ? ಹಾಷದ ಪ್ರಕಟಣದಲ್ಲಿಯವಲಿಗಾಗಿ, ಅತನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನಲ್ಲವೇ, ಅನೇಕರು ಈತನ ಕುಲತು ಯೋಜನೆನುವದಿಲ್ಲ? ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಲಕೆ ಮಾಡೋಣ: ದೇವರ ಅನೇಕ ಬಿಜಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಲಯಲು ನಾಧ್ಯ.

ಮುತ್ತಾಯ

ಯೀಂನು ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಹೌದು. ಯೀಂನು ಮಾನವನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಹೌದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ? ಇಲ್ಲ, ಅದಾಗ್ಯ ನಾವು ನಂಬಬಹುದು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪು ಇದನ್ನು ಅವಲಂಜಿಸಿದೆ! ಅದಿಯಲ್ಲ ವಾಕ್ಯವಿತ್ತ; ಆ ವಾಕ್ಯಪು ದೇವರ ಬಜಯಲ್ಲತ್ತ;

ಅ ವಾರ್ಕ್ಯಪ್ರ ದೇವರಾಗಿತ್ತು (ಯೋಹಾನ 1:1). ಯಾರಾದು ಅತನನ್ನು ಅಂಗಿಳಿಸಿದರೀಲ, ಅಂದರೆ ಅತನ ಹೆನಲಿನಿಂದ ನಂಜಕೆಯಿಟ್ಟರೋ, ಅವಲಗೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟನು (ಯೋಹಾನ 1:12).

ಉಪಾಧಿಗಳು

¹John H. Leith, *Creeds of the Churches* (Atlanta: John Knox, 1973), 30-31.
²ವಾರ್ಕ್ಯಕ್ಕುಗುಣವಾದ ಕೈತ್ತತಕುಮಗಳನ್ನು ವಾರ್ಕ್ಯಕ್ಕುಗುಣವಲ್ಲಿದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸುವದು ಕಷ್ಟಕರ. (ಅದು ಕೇವಲ ವಾರ್ಕ್ಯದ ಪುನರಾವರ್ತನೆ) ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಜಜೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲೇ ಬೇಕು, ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಿಸಿನಲ್ಲ, ನಂತರದ ತಮವನ್ನು ಜರ್ಜಿನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಡೋನೆಸಿನ್‌ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕ್

ಡೋನೆಸಿನ್ ಗುಂಪಿನವರು “ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕ್” ಎಂಬ ತಪ್ಪವನ್ನು ನಂಜಿದವರು (ರ್ಯಾಕ್ “ಗ್ರೆನ್‌ಲೆಸಿನ್”) ಅಂದರೆ “ಜ್ಞಾನ”) ಕೈತ್ತತದ ಕುಲತು ತಪ್ಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ರ್ಯಾಕ್ ವಚನಸ್ವಾಂತ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೈತ್ತತ ತಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿರೋಧ ವಾಗಿದ್ದರು.

ಕಾರ್ಯವು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅಂತರಾತ್ಮವು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂಬ ತಪ್ಪದವರು. ಗ್ರಾಸ್ಟಿಸಿನವರು ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕೈತ್ತತರ ನಂಜಕೆಯಂದ ಲೋಕವು (ದೇವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂಬುದನ್ನು “ಒಳ್ಳೆಯ ದೇವರು” ಅವರು ಬಿರೋಧಿಸಿದ್ದರು?) ಮತ್ತು (ಒಳ್ಳೆಯ ದೇವರ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಿಸುಕುಮೇ?) ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಜಣೆ ಹೊಂದಿದರು.

ಕೆಲವರ ಅಜಿತ್ತಾಯದಂತೆ, ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕರ ತಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಯೋಹಾನನು 1ನೇ ಅಧಾರ್ಯಯವನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದೇ. ಯಾಕಂಡರೆ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕರು ಪುದಿನೋಳಿಳಾಲ್ಲ, ಹೇಗೂ. ಇವರ ತಪ್ಪಕ್ಕೆ ಯೋಹಾನನು ಬಿರೋಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿತ್ಯಿಂದಿರಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನನ್ನು “ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕರು” ಯೋಹಾನನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೇ ಹಡೆದು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪವನ್ನು ನಿರ್ಬಿಂದಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?

1 ಯೋಹಾನ ಗ್ರಾಸ್ಟಿಕರಿಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾದ ಹತರವೇ ಆಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಸುವಾರ್ತೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ

ಮತ್ತಾಯ, ಮಾರ್ಕ, ಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನ (ಸುವಾರ್ತೆಗಳು) ಯೇಸುವಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವದಾದರೂ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಲ್ಲಾರುವ ಯೇಸುವಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಓದುವ ಅ ನಾಲ್ಕು ಸುವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಸೇಲನಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಘಾಷಿತ್ತು.

ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರತಿ ಬರಹಗಾರರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು, ಅವರು ಕಂಡಂತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವರು (ಯೋಹಾನ 20:30, 31).

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ನಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿರದೆ, ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾಹಿತಿಯ ಪೂರ್ಣವಿಚಿತ್ರ.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ, ಅಪುಗಳ ಜಾಲತ್ವಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹೇಗನ

ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ “ಕ್ಯಾನನ್”ನನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ (ಪ್ರತ್ಯುತ್ತಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯ ತೇಲಿತವಾದವು ಎಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ), ಅವುಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪೊಸ್ಟಲರು ಒಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡು ದೃಢಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತಾಯ ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನರು ಅಪ್ಪೊಸ್ಟಲರಾಗಿದ್ದಿಲಂದ, ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ ಮತ್ತು ಲಾಕರು ಅಪ್ಪೊಸ್ಟಲರಿಗೆ ನಮೀಕನವೆಗಳಾಗಿದ್ದಿಲಂದ, ಅವರ ಕ್ಯಾನನ್ನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಅಡಿಕಾರ ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಕೈತ್ತರು ಸಹ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗೆಂದು ಉಜ್ಜಿಂತಮಾಡಿದ್ದರು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವುಗಳು ಒಂದೇ ಒಂದು ನುವಾರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯಬಿರುತ್ತಿರಿಲ್ಲ! ನಾಲ್ಕು ನುವಾರೆಗಳು ಯೋನುವಿನ ನಾಲ್ಕು ಜಿತ್ತಣಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಸಹ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಹ್ರಾಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹ್ರಾಣದಿಂದ ಸಹ ಆತನ ಗುರುತಿನ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಮತ್ತಾಯನು ಆತನ ಅರನು ತನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾರ್ಕನು ಆತನ ಮಹಾಶ್ರೀ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಯೋಹಾನನು, ಆತನ ದೇವರ ಧೃವಿಕ ಹತ್ತನು, ಆತನ ವಾಕ್ಯವು ಆಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಜಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋಲಿಸಿರುವನು ಎಂದಿರುವನು.

ತ್ರೈ ನುವಾರೆಯಲ್ಲ, ಬರಹಗಾರರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪ್ರಚಿನತ್ತೇವೆ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನುವಾರೆಗಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗುವೆವು.